

SÈRIE 2**Exercici 1**

(Aquest exercici és comú a les opcions A i B. Aquesta resposta només és una de les possibles):

Hesíode, que fou el primer en dir quelcom sobre aquest tema, entre les moltes coses que conta sobre la vida de l'home, atribueix a la cornella nou vides nostres, als cérvols el quàdruple d'això; però per passar al que són coses provades, és cert que el gadità Argantoni va regnar 80 anys i que el sicilià Gòrgies en va viure 108.

Exercici 2

(Aquest exercici és comú a les opcions A i B)

Es tracta d'una oració composta, constituïda per un predicat nominal: *certum est* (on *certum* es pot considerar l'atribut) i una construcció d'infinitiu no concertat que fa la funció de subjecte. Dins de la construcció d'infinitiu trobem: un subjecte (*Arganthonium Gaditanum*), un verb intransitiu (*regnauisse*) i un CC de temps en ablatiu (*LXXX annis*).

Exercici 3**Opció A**

1-V, 2-F, 3-V, 4-F, 5-F, 6-V, 7-F, 8-F

Opció B

1-b, 2-c, 3-b, 4-b, 5-c, 6-b, 7-a, 8-a

Exercici 4.**Opció A**

M. Tul·li Ciceró va néixer a *Arpinum* (100 aC), petit poble del Laci. Ben aviat els seus pares el portaren a estudiar a Roma on es va formar escoltant els grans oradors al fòrum. De fet tot el seu progrés social està lligat en bona part a les seves aptituds oratòries: va tenir un debut sonat defensant, en un cèlebre discurs, Sext Rosci d'Amèria, un protegit del dictador Sul·la. Tot seguit, es va llevar d'enmig fent un viatge d'ampliació d'estudis a Grècia. De retorn a Roma va seguir el *cursus honorum* fins a assolir el consolat de l'any 63. En aquest itinerari destaquen els discursos que com a edil va compondre contra el govern de Verres a Sicília i el que segurament li ha donat posteriorment més anomenada, el que pronuncià contra Catilina denunciant l'intent d'aquest de conquerir el poder per mitjans violents. Ciceró passa per ser l'orador romà més insigne tant des del punt de vista teòric (va escriure diversos tractats de retòrica: *De inuentione*, *De oratore*, *Brutus*, *Orator*, etc.), com pràctic (són molts els discursos pronunciats, tot i que no sempre aquests es corresponen amb els publicats després; en podem destacar per la seva transcendència els següents: *In Catilinam*, *Pro Archia poeta*, *In Verrem*, *In M. Antonium orationes* o *Filípiques*, etc.). I precisament fou aquesta última sèrie de discursos, les *Filípiques*, la que precipità la seva mort. Home conservador per excel·lència, en la guerra civil entre Cèsar i Pompeu, optà per aquest darrer i encara que Cèsar el va perdonar, s'alegrà de l'assassinat de Juli Cèsar ja que això li féu creure que podien retornar els gloriosos temps de la república. Però, mort Cèsar, no pogué estar-se d'atacar durament amb les *Filípiques* M. Antoni, lloctinent i possible successor de Cèsar. Així, quan poc després M. Antoni arribà a un acord amb Octavi per constituir el segon triumvirat, la vida de Ciceró es converteix en moneda de canvi: assaltat mentre fugia, li tallaren el cap i la mà dreta i els exposaren a les tribunes del fòrum.

Opció B

La ciutat d'*lIerda* (és dubtós si el nom es corresponen amb la *lItirda* o *lIirda* dels ibers ilergetes) està situada sobre un petit promontori que dominava, i domina encara, el riu *Sicoris* (Segre) amb el recolzament del turó de Gardeny. No està clar si correspon a una antiga població ibèrica o és una creació romana *ex nouo*. Fou un *municipium* d'època augustea. En qualsevol cas, la seva funció era garantir i dominar el pas del riu a través del pont i assegurar les vies de penetració cap a l'interior, en especial cap a *Caesar Augusta* i *Oscá*. Entre les gestes històriques podem esmentar la lluita d'Indíbil i Mandoni contra Gneu Escipió, a finals del segle III aC, que acabà amb la mort dels dos caps indígenes; en la guerra sertoriana (s.I aC) la ciutat es posà del costat de Sertori en front de Pompeu; i, finalment, en la guerra civil entre Cèsar i Pompeu (s. I aC), fou el primer lloc on els pompeians comandats per Afrani i Petreu es feren forts per barrar-li el pas a Cèsar, cosa que provocà l'enfrontament conegut com a la Campanya de Lleida, del Segre o de Les Garrigues, i que acabà amb la rendició de les tropes pompeianes després del seu intent frustrat de creuar l'Ebre i passar a la Celtibèria. L'ocupació continuada del territori i la política de rasa practicada pels musulmans en el seu moment ha fet difícil la troballa de restes arqueològiques; darrerament s'han identificat restes de muralla a la Suda, unes termes al carrer de Remolins, una necròpolis a la zona de l'estació i algunes *domus* en diversos indrets de la ciutat.